

Als je aan het einde komt van de kloof dien je nog ongeveer 2 km te stappen tot de haven. Voor 2 euro brengt een shuttle u tot daar mocht dat nodig zijn. Ditmaal hebben we er geen gebruik moeten van maken

Om 17.30 uur is er een ferry die naar Sougia vaart maar wij hebben afgesproken met kapitein Yiannis die ons naar Sougia brengt. Ik heb ooit zijn boot eens geschilderd en heb hem dit schilderijtje gegeven. Het schilderijtje ligt nu te pronken op een doekje in zijn boot.

Hoog boven op een berg in Agio Roumeli staan nog de restanten van een Venetiaans fort.

Met onze privéboot komt Kapitein Yiannis ons halen op het afgesproken uur. Men kan ook met de veerboot naar Sougia maar daar kunnen 1.500 mensen op zitten waarbij zowat de helft dient recht te staan.

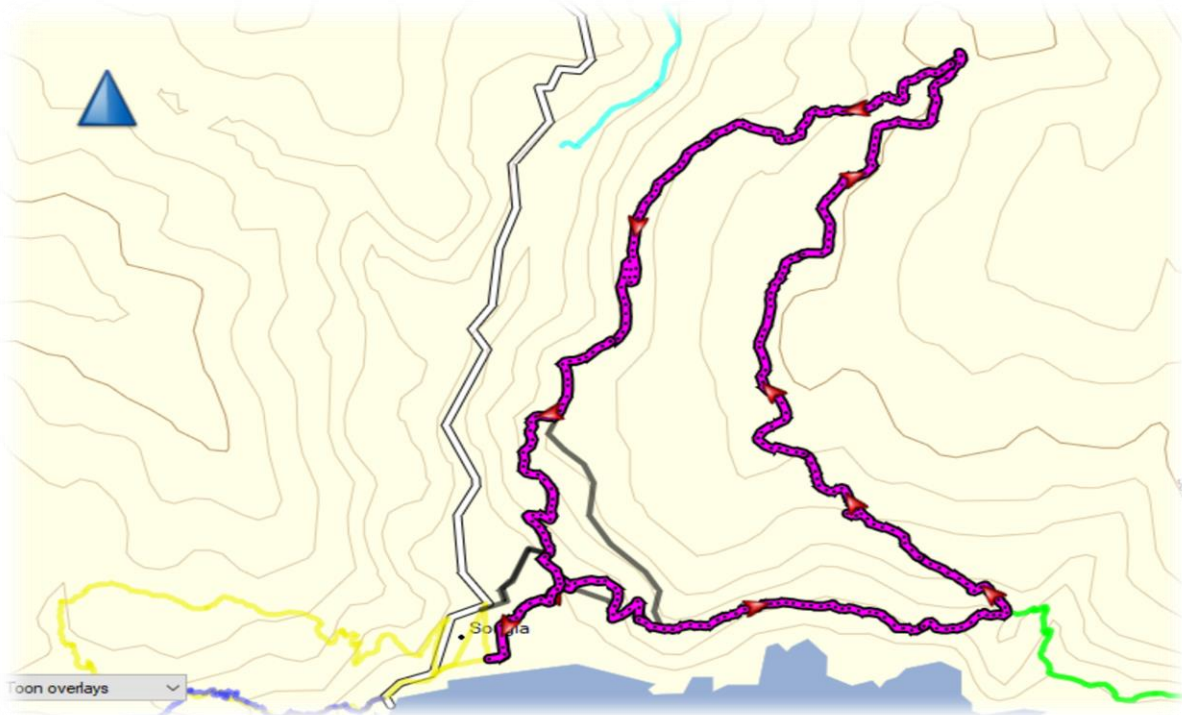
We varen terug naar Sougia, na een vermoeiende dag door de Samaria kloof. Evenwel heeft iedereen de volledige kloof gedaan. Het is zowat één uur varen met de boot. Ondertussen kan er wat gerust worden.

Bij Wanda genieten we terug van een overheerlijke maaltijd.

Woensdag 27 september 2023

Soort : Luswandeling
Plaats : Polifymos (Sougia)
Afstand : 14 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 6 uur

Reeds kort na ons vertrek komt er een schoenzool los van een van de schoenen van Jaak.. Na een korte noodreparatie kan Jaak de wandeling verder zetten. Gelukkig heeft Jaak nog een paar reserveschoenen mee en kan hij morgen verder wandelen.

Regelmatig zien we hagedissen op ons pad. . De staart van de hagedis is ongeveer even lang als zijn lichaam. De hagedis kan zijn staart loslaten wanneer hij wordt aangevallen. De staart groeit na verloop van tijd terug aan. Foto onder is een hagedis zonder staart. Het zijn kielhagedissen. Zoals alle kielhagedissen heeft ook deze soort gekielde schubben op de rug,

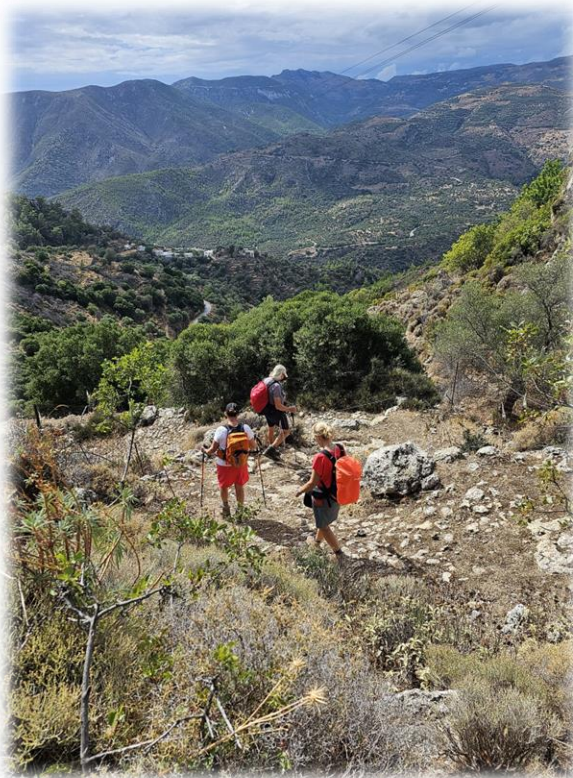
driehoekig, een beetje opstaand en overlappend, waarmee de huid van de hagedis op die van een slang lijkt

De Mediterrane kameleon (*Chamaeleo chamaeleon*) is een hagedissoort die in ieder geval voorkomt op de Griekse eilanden Samos, Kreta en Chios. In het verleden was het verspreidingsgebied waarschijnlijk groter maar de waarnemingen van de afgelopen jaren

bepikt zich tot deze drie eilanden. De Mediterrane kameleon wordt ook wel de Gewone kameleon genoemd.

De kleur van de kameleon kan variëren van geel/bruin of van groen tot donkerbruin tot bijna zwart. De kleur van de kameleon verandert als een reactie op licht en temperatuur of op emotie. De kameleon kan 40 cm groot worden. Op al die jaren dat ik naar Kreta kom heb ik

nog maar 1 keer een kameleon gezien en dat beperkte zich tot enkele seconden. Ze zijn immers zeer schuw.

Er staat een herdenkingskruis op de plaats waar tijdens de Tweede Wereldoorlog een inwoner uit Sougia werd doorgeschoot door de Duitsers omdat men hem aanzag voor een verzetsstrijder.

We komen in de Polifimosgrot, de woning van de eenogige cycloop. Evenwel als vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende zegt dat de eenogige cycloop Polifimos, als schaapherder in de grot zou hebben gewoond. De held Odysseus komt in een van zijn omzwervingen terecht op het eiland der cyclopen (eenogige reuzen). Hij wordt met 12 van zijn mannen gevangen genomen hier in

deze grot. De reus houdt wel van iets anders dan een schapenboutje. Elke avond en ochtend eet de reus twee mannen op van de groep van de held; daarom bedenkt de held een list. De held voert de reus dronken en op de vraag van de reus hoe de held heet, antwoordt de held "Niemand". Als de reus, versuft van de wijn en het eten, in slaap valt steken de mannen met een brandende, gepunte staak het oog van de reus uit.

Woedend van de pijn wordt de reus wakker. Hij roept om hulp naar de andere cyclopen. Zij komen op het kabaal af en vragen hem wat er gaande is. De reus antwoordt; "Niemand heeft mijn oog uitgestoken en Niemand is ontsnapt. Ik ben op Niemand boos. De cyclopen denken dat Polifimos gek geworden is en vertrekken. De held Odysseus kan ontsnappen met zijn mannen.

Er is wel een theorie rond de oorsprong van de mythe. Lang geleden leefden er olifanten op Kreta. Toen de mensen olifantenschedels vonden dachten ze dat het schedels waren van

reuzen met één groot oog in het voorhoofd. Olifantenschedels hebben geen duidelijk herkenbare oogkassen. Ze hebben echter wel een grote neusholte op de plaats van de slurf.

In het dorpje Koustogerako doen we een terrasje. Ook de rijdende groenteboer komt even langs.

Voor de eerste keer, van al die keren dat ik al in Kreta ben geweest, hebben we enkele dagen regen gehad.

Deze stoere man, geboren en getogen in Koustogerako (een naburige gemeente van Sougia), heeft met zijn leger gedurende 2 jaar gevochten tegen indringers. Zijn naam kan ik echter niet uitspreken, laat staan dat ik hem zou kunnen schrijven.

Ook hier een herdenkingskapelletje voor een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd doodgeschoten op verdenking van samenzwering.

Op weg naar Sougia passeren we een klein kerkhof dat we even gaan bezoeken. De graven zijn hier bovengronds.

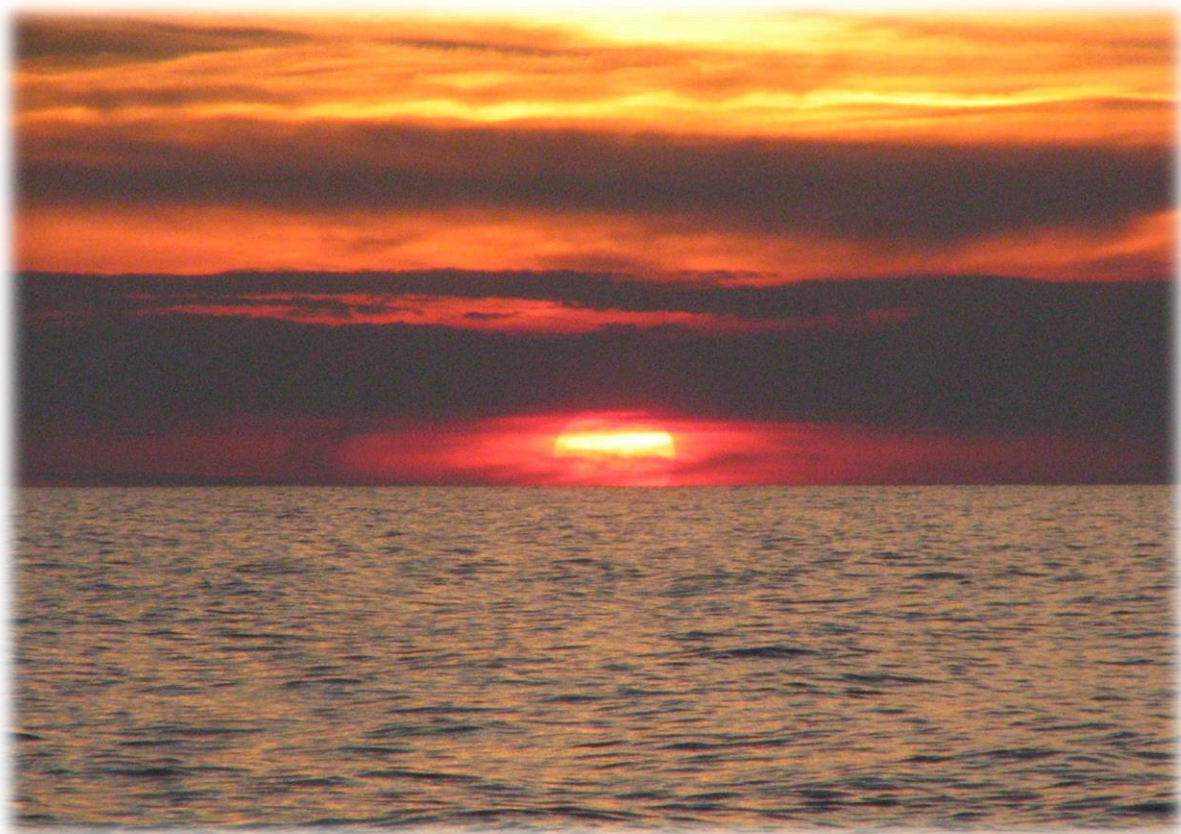
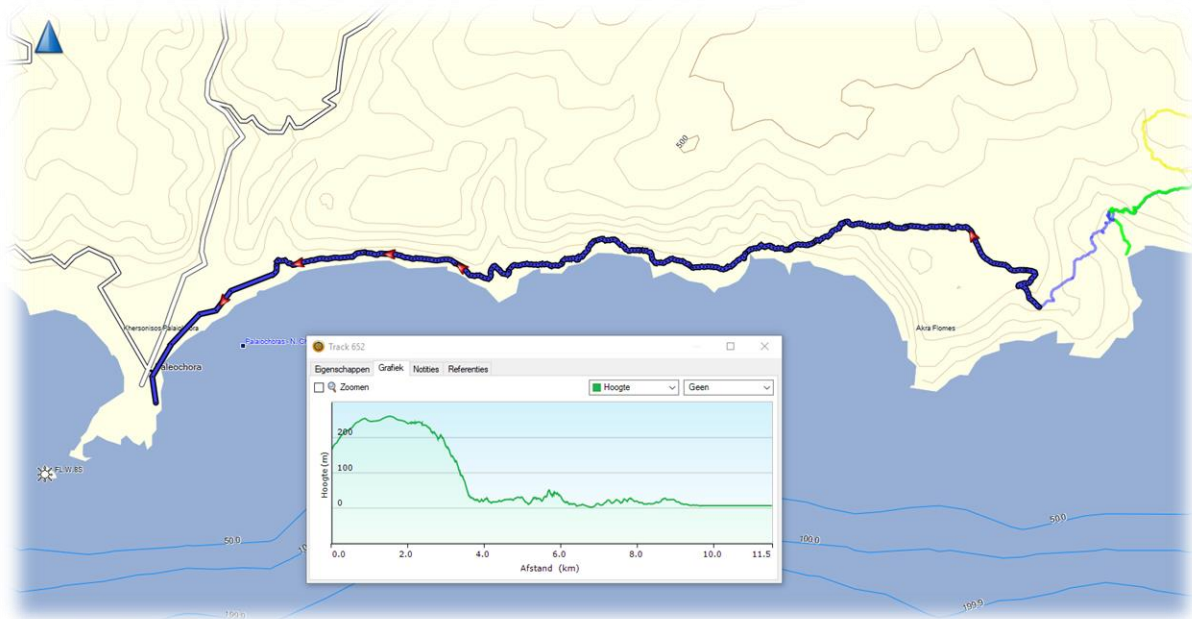
Na onze wandeling doen we een tarrasje in Sougia, in de bar Polifimos.

De avond wordt afgesloten met een lakkere maaltijd.

Donderdag 28 september 2023

Soort : Luswandering
Plaats : Lissos
Afstand : 2 km
Stijgen : 100 m
Dalen : 100 m
Duur : 2 uur

Kapitein Yiannis brengt ons van Sougia naar Lissos. Het is maar een vijftal minuutjes varen.

In Lissos werden 20 standbeelden ontdekt waaronder de beroemde standbeelden van Asklepios, de godin Hygeia en Pluto. Alle 20 standbeelden zijn nu te zien in het archeologisch museum van Chania. De beelden werden in 1957 toevallig ontdekt door een herder die op zoek was naar water voor zijn kudde. In geen enkele andere stad op Kreta zijn zoveel beelden gevonden, behalve in Gortys, de hoofdstad van Kreta onder Romeinse heerschappij.

In of rond de kerken en kapellen is er niets van bewaking. De Kretenzers vertrouwen er op dat er niets gestolen of beschadigd wordt.

De opgravingen bij Lissos zijn nog steeds niet voltooid en nog meer verborgen schatten liggen hier nog steeds verborgen, de stad bloeide van de Hellenistische tot de Byzantijnse periode, had zijn eigen theater en eigen spa-baden. Tijdens de Byzantijnse periode was Lissos zelfs een bisschopszetel, dus het was duidelijk een bloeiende stad.

Het antieke Lissos ligt prachtig genesteld in een kleine baai. Dankzij de bronnen groeide deze oude stad, tijdens de Dorische periode, uit tot een welvarend kuuroord.

Boven in de stad Lissos staat de kleine kerk gewijd aan Agios Kirikos (St Kirikos), waarvan de feestdag op 15 juni is. De avond ervoor arriveren aanbidders hier langs het pad of per boot vanuit Sougia. Zij overnachten hier, wonen de dienst bij en genieten van het festival dat volgt.

Sint Kirikos werd ter dood gebracht toen hij nog maar 3 jaar oud was door de heerser van de stad Tarsus in Klein-Azië, tijdens de vervolgingen van de Christenen onder de Romeinse keizer Diocletianus. Het kind werd gedood omdat zijn moeder zich niet wou bekeren. Later werd ook de moeder gedood.

Restanten van oude graftomben zijn nog zichtbaar op een bergflank. Ongelooflijk dat deze bouwwerken nog steeds zichtbaar zijn na 2.000 jaar.

Ook nu nog is er een bron met drinkwater.

In de oudheid stond Lissos bekend om zijn beroemde Tempel van Asklepios. Van over heel Kreta kwamen er mensen om genezen te worden door de lokale wateren. De tempel werd verwoest door een grote aardbeving, maar de mozaïekvloer met dieren en geometrische patronen werd bewaard.

Lissos had zelfs zijn eigen munt. Op de Lissosmunt stond het hoofd van de godin Artemis aan de ene kant en een dolfijn op de achterkant. Tijdens zijn bloeiperiode telde Lissos zowat 30.000 inwoners.

Lissos had, net als Sougia, een haven. Beide havens floreerden in de Hellenistische, Romeinse en Byzantijnse periodes en werden vernietigd door de Saraceense Arabieren die in grote aantallen uit Spanje aankwamen.

Als we aan de oude graftomben zijn begint het hevig te regen voor langere tijd. We schuilen een tijdje in de graven en nadien in een van de kapellen. Evenwel kunnen wij niet meer

doorgaan tot Paleachora en laten we ons oppikken door kapitein Yannis die ons terug brengt naar Sougia.

In de namiddag, als het weer is opgeklaard doen we nog met een beperkte groep de wandeling van Sougia naar het plateau van Lissos en terug.